

VUFI:n TOIMINNAN UUELLEEN JÄRJESTELY
MASSAURHEILUTOIMINNAN TEHOSTAMISEKSI

PÄÄMÄÄRÄNÄ ENSI SIJASSA MASSATOIMINTA

Vakuutusväen Urheiluseura - Försäkringsfunktionärernas Idrottsförening r. y. (seuraavassa VUFI) pyrkii ensi sijassa innostamaan ja herättämään harrastusta massaliikuntaan vakuutusväen piirissä.

Huippu-urheilijoiden esille saamiseen ja vaalimiseen ei oikeastaan velvoita mikään muu kuin pohjoismaainen yhteistyö, joka näkyvimmin tapahtuu 3 v:n väliajoin toistuvien pohjoismaisten vak. urh. kisojen muodossa. Näissä suomalaiset tähän asti ovat aina olleet mukana lukumääräisesti varsin huomattavalla joukolla, mutta menestys on ollut keskinkertainen. Ruotsi on aina ollut ylivoimaisesti vahvin, Tanska ehkä heikoin, ellei oteta huomioon, että Tanska aina on ollut vahva sellaisissa joukkueurheiluiissa kuin miesten jalkapallo ja naisten käsipallo. Ainoa joukkueurheilu, jossa Suomi on huomattavammin menestynyt, on suunnistus.

On ilmeistä, että Suomen panoksen lisäämiseksi pohjoismaisten kisojen tuloluettelossa tarvittaisiin varsin voimallisia uusia otteita ja ponnistuksia. Eikä sittenkään ole luultavaa, että Ruotsin tasoa saavutettaisiin.

On tuskin pidettävä katastroofina, vaikka Suomen panos pohjoismaisissa kisoissa jonkin verran heikkenisikin tähänastisestaan, jos vastapainoksi voitaisiin aikaansaada enemmän laajuutta ja syvyyttä vakuutusväen massaurheilurientoihin.

Ja jos viimeksi mainitussa suhteessa oikein ennustettaisiin, voisi hyvinkin käydä - kuten esim. Suojeluskuntajärjestössä aikoinaan - että laaja harrastustoiminta tuo kaupan päällisiksi laajentuneen tekijätason, joka vuodesta vuoteen ylettyy yhä uusiin ennätystuloksiin.

NYKYISEN YKSILÖLLISEN JÄRJESTELMÄN RAJOITUKSET

VUFI:n toiminnan laajentumista massatoiminnan linjalle jarruttaa kuitenkin eräs perusasia. VUFI on muodollisesti itsenäinen urheiluseura, jossa jäseniä ovat vakuutusvirkaileijat; eivät kuitenkaan kaikki, vaan ainoastaan ne, jotka siihen yksilöllisesti liittyvät sitoutuen samalla vuosittain suorittamaan vuosikokouksen kulloinkin vahvistaman jäsenmaksun. Koska nämä jäsenet varsinaisesti antavat seuralle sen taloudellisen perustan, on tähänastisessa toiminnassa ollut pakko antaa merkittävä sija yksilöllisille kilpailuille, joissa huipputeijat ovat päässeet esille ja tulleet palkituiksi.

Tehokas massatoiminta edellyttää kuitenkin toisaalta leveämpää taloudellista pohjaa ja toisaalta massapropagandan ja joukkuekilpailutoiminnan ulottamista kaikkien vakuutusvirkaileijain keskeisiksi, siihen katsomatta, ovatko he ilmoittautuneet VUFI:n jäseniksi vai eivät.

Viimeksi mainitussa hengessä VUFI on viime aikoina osittain yrittänyt toimia. Sen joukkuekilpailut ovat olleet avoimia kaikille yhtiöille, jopa sellaisillekin, joista seurassa ei ole yhtään jäsentä.

Nykyinen olotila on kuitenkin kestävä, koska se rajoittaa VUFI:n piirissä tapahtuvan toiminnan kehittämistä kaikille vakuutusvirkailejoille avointa massaurheilutoimintaa kohti.

VAKUUTUSVÄKI LIITETTÄVÄ KOLLEKTIIVISESTI SEURAAAN

Asian korjaamiseksi olisi välttämättömästi päästävä siihen, että seuran massapropaganda voidaan kohdistaa yhtiöiden henkilökuntiin täysin kollektiivisesti siitä riippumatta, mikä yksilöllisen virkailijan oma asennoituminen on tällä hetkellä vakuutusurheiluun.

Tämä kuitenkin edellyttää, että vakuutuslaitokset asettuvat taloudellisesti kannattamaan seuran toimintaa esim. siten, että jokainen vakuutuslaitos vuosittain suorittaa seuralle virkailijainsa pääluvun mukaan määräytyvän kannatusmaksun.

Tämä kollektiivinen kannatus on käytännöllisintä rajoittaa vakinaisiin vakuutusvirkailijoihin konttoreissa ja kentällä sekä vahtimestareihin. Tällöin on paikallaan jättää Helsingin ulkopuolella toimiva vakuutusväki kollektiivisen järjestelyn ulkopuolelle, koska seuran toiminta käytännössä keskittyy Helsinkiin.

Suoritettut ennakkolaskelmat osoittavat, että jos vakuutuslaitokset suorittaisivat jokaisen Helsingissä toimivan virkailijansa osalta nykyisen jäsenmaksun 100 mk, kertyisi seuralle kannatusmaksuina n. 250,000 mk vuodessa. Kun seuran normaali vuosibudjetti nykyisin on noin 350,000 mk, jäisi kilpailumaksuilla koottavaksi vain 100,000 mk eli huomattavasti vähemmän kuin tähän asti.

Tämä taas merkitsisi, että osanottomaksut voitaisiin massakilpailujen osalta kokonaan poistaa (esim. yleisurheilu, hiihto, suunnistus). Niitä tarvitsisi perästä ilmeisesti vain joukkuepelien osalta (jalka-, jää-, pesä-, lentopalloilu ym.) ja tietenkin mahdollisina kuljetusmaksuina.

YHTIÖT KANNATTAVAT KOLLEKTIIVISTA JÄRJESTELMÄÄ

Koska järjestelmän toteuttaminen edellyttää, että vakuutusvirkailijat jokseenkin 100 %:sti saadaan mukaan kollektiiviseen järjestelmään, on johtokunta ennakoita tiedustellut asiaa kahdeltatoista vakuutuslaitokselta, jotka yhdessä edustavat yli 2 000 Helsingissä toimivaa vakuutusvirkailijaa eli n. 80 % Helsingin koko vakuutusvirkailijain määrästä.

Mitä suurimmalla tyydytyksellä seuran johtokunta on todennut, että kaikki yhtiöt, joilta asiaa on tiedusteltu, ovat antaneet siihen myönteisen vastauksen.

UUSI JÄRJESTELMÄ

Yllä esitetyn nojalla seuran johtokunta on 13.4.1956 päättänyt heti ryhtyä toteuttamaan uutta järjestelmää.

Sen mukaisesti kaikille vakuutuslaitoksille tarjotaan tilaisuus heti ryhtyä kannattamaan seuran toimintaa suorittamalla seuralle kannatusmaksuna vuosikokouksen vahvistamat jäsenmaksut (v:lta 1956 100 mk hengeltä) sen henkilövahvuuden mukaan, joka vuoden alussa oli yhtiön kirjoissa Helsingin alueella toimivia vakinaisia konttori- tai kenttävirkeilijöitä tai vahtimestareita.

Tätä vastaan kannattajayhtiön koko helsinkiläiseen henkilökuntaan nähden on vuoden aikana voimassa - siihen katsomatta, kuuluiko asianomainen henkilö yllä mainittuun henkilövahvuuteen vai ei:

a) henkilökunnalla on täysi osanotto-oikeus seuran kaikkiin sekä massa- että henkilökohtaisiin kilpailuihin sen mukaan kuin ko. kilpailujen säännöissä määrätään.

ja b) henkilökunnalta ei peritä massakilpailuihin osallistumisesta muita maksuja kuin mahdolliset kuljetusmaksut.

KANNATTAJAYHTIÖN ANNETTAVA SEURALLE JÄSENLUETTELO

Seuran johtokunta olisi omasta puolestaan valmis ilman muuta hyväksymään kannattajayhtiön koko helsinkiläisen henkilökunnan seuran jäseniksi, mutta valitettavasti yhdistyslain 5 § vaatii, että seuran johtokunnalla tulee olla jäsenluettelo, josta käy ilmi jokaisen jäsenen täydellinen nimi, ammatti ja kansalaisuus (ellei hän ole Suomen kansalainen).

Tämän johdosta johtokunnan on pakko pyytää mainitut henkilötiedot niistä yllä mainittuun henkilövahvuuteen sisältyvistä toimihenkilöistä, jotka kannattajayhtiö haluaa merkittäviksi seuran varsinaisiksi jäseniksi. Olisi toivottavaa, että tämä luettelo olisi mahdollisimman edustava, koska vain varsinainen jäsenyys oikeuttaa käyttämään äänivaltaa seuran kokouksissa ja vain varsinainen jäsen voidaan valita seuran johtokuntaan, jaostoihin, tilintarkastajaksi jne.

TUKHOLMALAINEN JÄRJESTELMÄ

Vertailun vuoksi mainittakoon lopuksi, että Tukholmassa siirryttiin jo n. 5 v. sitten vastaavanlaiselle kollektiiviselle linjalle. Tätä nykyä jokseenkin kaikkisikäläiset vakuutusyhtiöt (poikkeuksina vain valtion vakuutuslaitokset Riksförsäkringsanstalten ja Pensionsstyrelsen) suorittavat SFIK:lle (=Stockholms Försäkringtjänstemäns Idrottskrets) normaalitoimintaa varten vuosittain kannatusmaksuna 1 kr henkilöä kohti (kuitenkin 50 äyriä niiden henkilöiden osalta, joilla henkilövahvuus ylittää 300).

SFIK:n kollektiivinen jäsenmäärä on nykyisin n. 7 500 henkilöä eli saman verran kuin Tukholmassa toimii vakuutusvirkeilijöitä yksityisen vakuutustoiminnan palveluksessa.